

*«Теорія «Надлюдини» Фрідріха Ніцше та її
місце у романі Кена Кізі «Політ над гніздом
зозулі»»*

Мета роботи

*Дослідження теорії
«Надлюдини» Ф.
Ніцше та її
відображення у
романі
американського
письменника К. Кізі
«Політ над гніздом
зозулі»»*

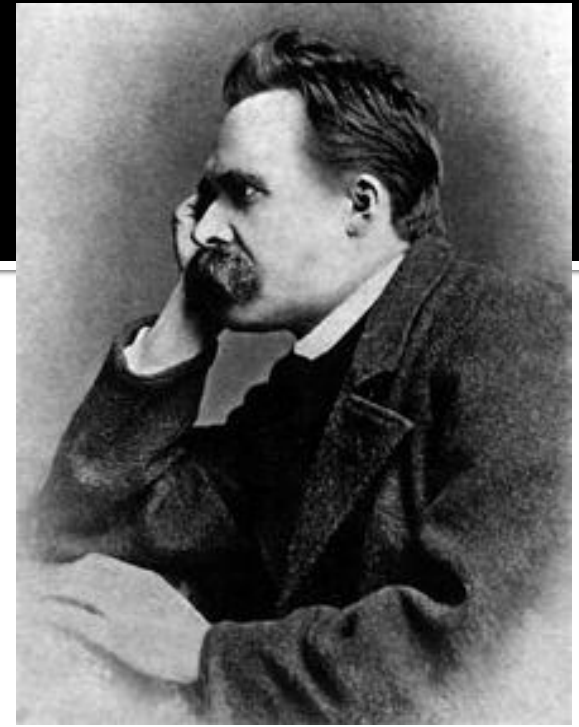
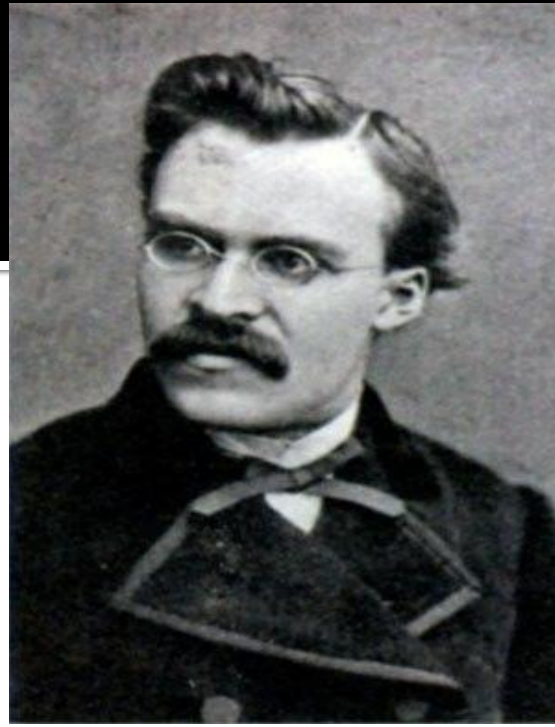
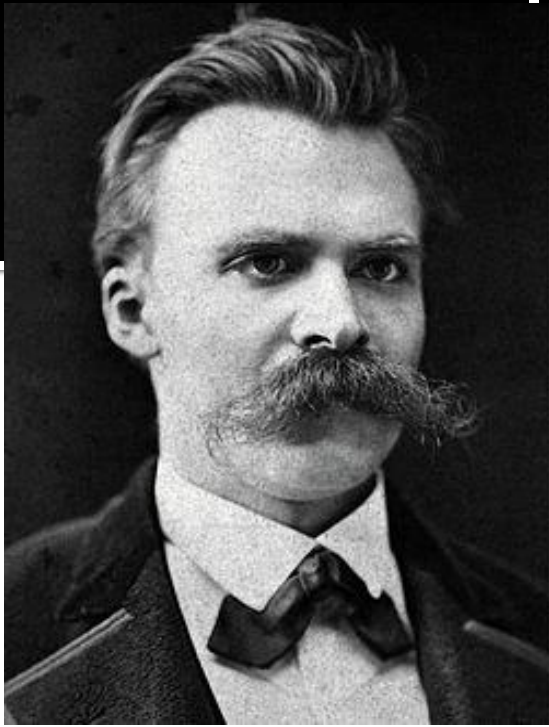
Фрідріх Ніцше

Сучасна молодь живе у стрімкому динамічному світі. Ускладнюється суспільство, розвиваються нові види стосунків на фоні невпинного прогресу. Потoki інформації оплутують кожна людину все більше й більше, і здається, що розібратися в них досить складно. Технократична цивілізація кинула підростаюче покоління в бурхливе інформаційне море, переповнене різним плаваючим інформаційним «сміттям»

Одним з таких механізмів є прагнення знайти себе у цьому світі, реалізуватися як людина. Проблематика в темі розкриття індивідуалізму людини знаходить своє відображення в літературі кінця XIX – XX століть. Цей процес нерозривно пов'язаний із зародженням в суспільстві фашистських і націонал-соціалістичних тенденцій.

Фрідріх Ніцше у різному віці

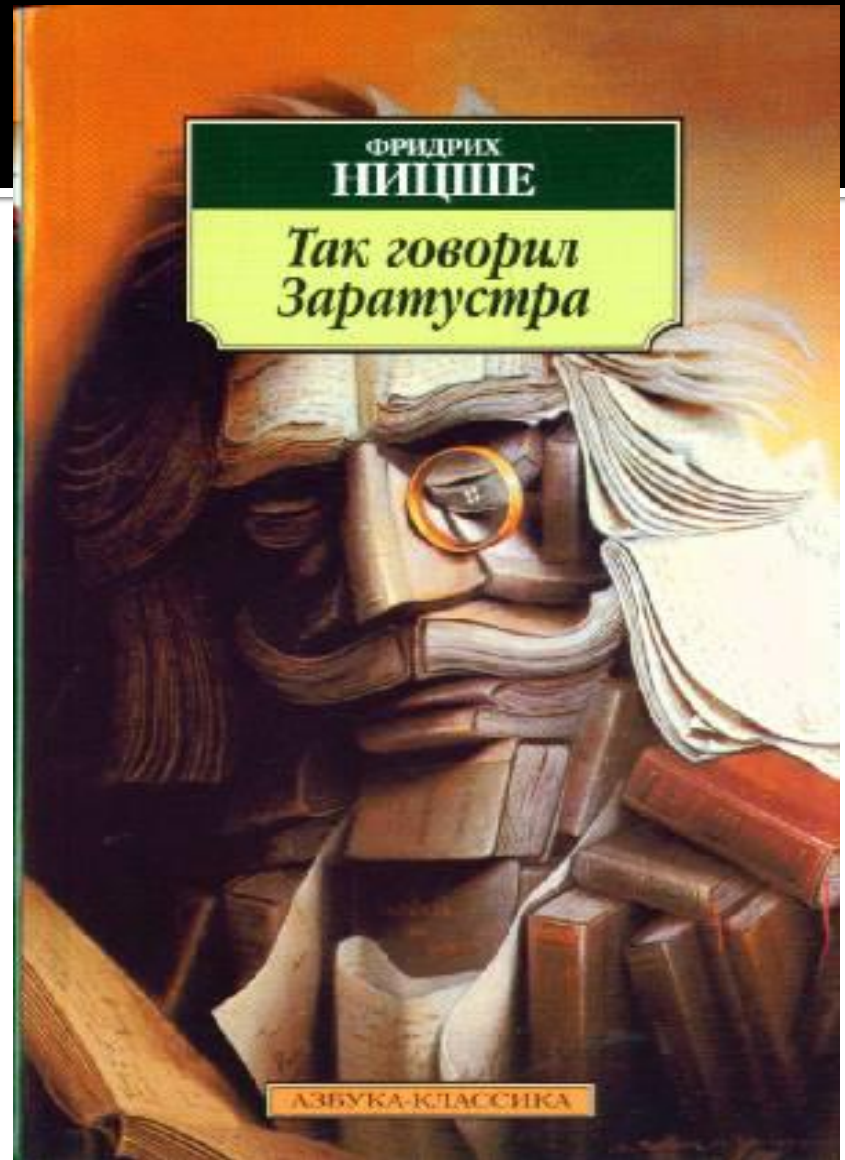
Фрідріх Ніцше вважав, що мораль, культура і релігія – пережитки суспільства і можуть завдати тільки шкоди людині.

У поданні Ніцше, людина представляє собою нікчемну істоту, яка самотійно не здатна зробити ніяких висновків стосовно життя і розвитку.

Ніцше був категоричним противником будь-яких форм панування масової свідомості, яка найвищою мірою проявилась у фашистській Німеччині.

Його «надлюдина» – це гармонійна людина, в якій органічно поєднуються фізична досконалість, високі моральні та інтелектуальні якості. «Надлюдина» – це «нова людина».

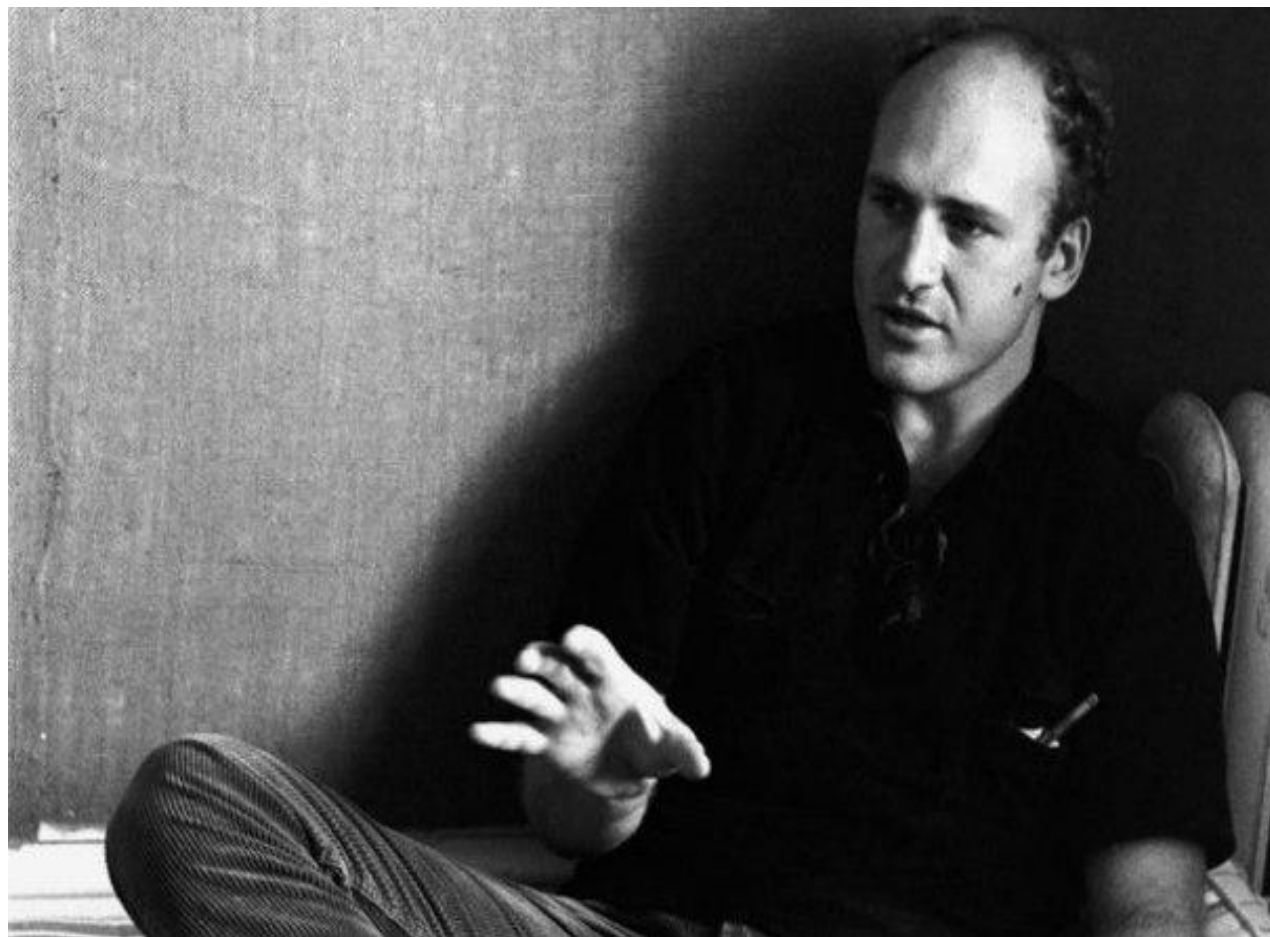
Теорія відсутності індивідуалізму людини з часом переросла у філософію існування надлюдини. У своїй книзі «Так говорив Заратустра» Ніцше вперше виклав теорію надлюдини, яка має право насаджувати свою волю іншим, менш розвиненим людям

Книга «Так говорив Заратустра» Фрідріха Ніцше

Наукова новизна

*Полягає в тому,
що вперше
здійснена спроба
дослідити
позитивні й
негативні
концепції
«надлюдини» у
романі
американського
письменника.*

Кен Кізі

Американське суспільство в 60-70-ті роки переживало незвичайний спалах громадянської активності. Це, перш за все, боротьба за расову рівність, що велась у різних формах – від мирних масових демонстрацій під проводом пастора Мартіна Лютера Кінга до терористичних виступів «Чорних пантер». Це широка і всенародна боротьба проти війни у В'єтнамі. Це численні молодіжні рухи. Десятиріччя ці називали «бурхливими», а учасників рухів – «новими лівими».

США 60-70 роки

Кен Кізі

Роман Кена Кізі «Політ над гніздом зозулі» – один з кращих творів «чорного гумору». Дія відбувається в лікарні для психічно хворих. Специфіка цієї лікарні – в її комфортності і привілейованості, а також у тому, що туди приходять, щоб сховатись від навколишнього життя. І за це ще платять гроші. Там є різні категорії хворих: vegetables, walker, wheeler, ті, хто на кріслах, кого возять, і ті, які вже нічого не розуміють

*Макмерфі (кадр з фільму
"Пролітаючи на гнізді
зозулі" (1975), режисер
Милош Форман)*

Макмерфі – традиційний американський герой, здається, він прийшов до літератури з народних легенд про простакуватих і хитрих велетнів, тиражованих сучасними бойовиками. Бешкетник, хуліган, дебошир, заядний гравець, маніпулятор, порушник порядку, людина, яка не виконує накази, особистість, яка заарештована за дрібні та багаторазові порушення... Чи може такий індивід бути спроможним навчити, не знайомих собі людей, правильно «дихати»?

Макмерфі (кадр з фільму
"Пролітаючи на гніздом зозулі"
(1975), режисер Милош Форман)

*Ідивідуальний персонаж
Рендл Патрік Макмерфі. Він не
ідеальний, але він особливий,
несхожий на інших.
Особистість, яка бореться
проти того, що йде не на
користь індивіда. Бачачи
обмеження, які не потрібні для
розвитку особи, він переступає
перепону, яка була створена
тими, хто не жадає давати
можливості іншим, і дає знати
про те, що такі «надлюди» ще
існують, що є ті хто не боїться
іти проти правил, створеними
жалюгідними людьми.*

Міс Гнусен

*(кадр з фільму "Пролітаючи
на гніздом зозулі" (1975),
режисер Милош Форман*

*«– Ви, здається,
забуваєте, міс Алін, що
наші пацієнти –
божевільні». Це слова
самої управляючої
системи міс Гнусен.
Кажучи про це, вона
підтверджує своїми
словами, не те, що ці
люди скоро перейдуть у
здоровий стан, а скоріш
залишаться на місці у
своєму розвитку,
можливо, навіть,
погіршиться їхнє
самопочуття. Вона не
прагне їх вилікувати
повністю.*

Міс Гнусен
(кадр з фільму
"Пролітаючи на гніздом
зозулі" (1975), режисер
Милош Форман

Міс Гнусен пригальмовує лікування, тим, що давить на хворих морально, психологічно. Що цікаво, ця жінка, впливає своєю манерою, хоч вона не така ж потворна, впливає своїми діями, хоч вони є корисними для пацієнтів, впливає своїми правилами, хоч деякою мірою, вони мають також позитивне значення.

*Міс Гнусен та Макмерфі
(кадр з фільму "Пролітаючи на гніздом
зозулі" (1975), режисер Милош Форман*

*Ці дві сильні персони. Він
дужий після своїх
життєвих бунтувань.
Вона строга, вимоглива,
тому, що самотня. У них
різні життєві дороги.
Вони не схожі один на
одного. Але, ці два
персонажа, за
характером міцні,
незламні, могутні. У
кінці «happy end» не
відбувся. Після двобою
залишилися без нічого:
без волі та влади.*

Макмерфі загинув у цій війні – він переборов лікування шоком, але фактично перестав існувати як особистість після «кастрації мозку» – лоботомії. Проте він, здається, зумів щось змінити в житті своїх друзів по лікарні, зокрема, Бромдена. Тільки і це точно невідомо...

*Макмерфі (кадри з фільму
"Пролітаючи на гніздом зозулі"
(1975), режисер Милош
Форман)*

*«Мене звуть Макмерфі, хлопці, Р. П.
Макмерфі, і я слабкий до карт. – Він
підморгує, заспіває : – ... І варто мені колоду
побачити, я грошики на стіл мечу ... – І
знову сміється»*

Дякуємо за увагу

